

بررسی مقاومت پروپیونی باکتریوم آکنه نسبت به آنتی‌بیوتیکها در بیماران مبتلا به آکنه ولگاریس

دکتر لادن دستغیب^۱، دکتر عبدالوهاب البرزی^۲، دکتر فریده جوکار^۳، دکتر برات عبودی^۴، مهدی کلانی^۵

۱- استادیار، گروه پوست، ۲- استاد، گروه اطفال، ۳- دستیار، گروه پوست، ۴- مربی، ۵- کارشناس آزمایشگاه؛ دانشگاه علوم پزشکی شیراز

آنتی‌بیوتیکهای مذکور به روش آگار رقتی اندازه‌گیری شد.

یافته‌ها: از ۱۲۳ بیمار، ۱۲۹ نمونه بدست آمد که از این تعداد، ۶۲ نمونه *P. acnes* تشخیص داده شد. مقادیر MIC بدست آمده برای تتراسیکلین ۰/۱۲۵-۰/۰۳، اریترومایسین ۰/۰۶-۰/۱۵، کلیندامایسین ۰/۰۳-۰/۱۵ و اسپیرامایسین ۰/۲۵-۰/۱۵ میکروگرم در هر میلی لیتر بود.

نتیجه‌گیری: نمونه‌های *P. acnes* جدا شده در این تحقیق نسبت به چهار آنتی‌بیوتیک ذکر شده حساس می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: پروپیونی باکتریوم، مقاومت باکتریایی، تتراسیکلین، کلیندامایسین، اریترومایسین، اسپیرامایسین

مقدمه: آکنه ولگاریس یک بیماری خود محدود شونده است که عمدتاً فولیکولهای سباسه پوست را درگیر می‌کند. درمان رایج آن، آنتی‌بیوتیک بصورت سیستمیک می‌باشد لذا ممکن است مقاومت باکتریایی در این زمینه مشکل ساز باشد.

هدف: بررسی مقاومت باکتری *Propionibacterium acnes* (P.acnes) نسبت به آنتی‌بیوتیکهای اریترومایسین، تتراسیکلین، کلیندامایسین و اسپیرامایسین.

روش اجرا: نمونه‌گیری از ضایعات ۱۲۳ بیمار دارای آکنه ولگاریس مراجعه کننده به درمانگاه پوست بیمارستان شهید دکتر فقیهی در شیراز صورت گرفت. پس از شناسایی و جداسازی نمونه‌های مثبت *P. acnes* minimal inhibitory concentration (MIC)

مقدمه

سباسه زیادی می‌باشد مانند صورت، سینه و پشت را مبتلا می‌کند. فولیکول مو دارای مقادیر زیادی باکتری بصورت فلور طبیعی است و باکتری غالب، باکتری غیرهوازی *Propionibacterium acnes* (P.acnes) می‌باشد (۱).

ضایعات آکنه به دو نوع التهابی و غیرالتهابی تقسیم می‌شوند. ضایعات التهابی شامل پایسول، پوسچول، ندول و

آکنه ولگاریس یک بیماری خود محدود شونده است که بیشتر در افراد بالغ دیده می‌شود و عواملی از قبیل وراثت، سبوم، هورمون، باکتری‌ها، کراتینیزه شدن فولیکولی و ایمنی در ایجاد آن دخیل هستند. این بیماری مناطقی که دارای غدد

مؤلف: مسئول: دکتر لادن دستغیب - شیراز، خیابان تاسفیر، کوچه صاحب‌دیوانی، پلاک ۴۳